

נר הזיכרון

דגם ראשון

תוך שאיפה להשריש בארץ ובעם כולו את יום כ"ז בניסן, שנקבע על ידי הכנסת כיום הזיכרון לשואה ולגבורה, ולמ"פח הזוי של אחדות זיכרון לחלליה, לגיבוריה ולקרבתיה — החליט ירושם בשעתו להי"פיץ בעם, "נרות זיכרון", שי"יודלקו באותו יום בכל בית יהודי לזכר קרובים, ידידים ומכרים שנספו, ולזכר ששת מיליוני היהודים שהושמדו.

לשם כך הוכרו בשעתו על התחרות להגשת הצעות של נר כזה, ושורה שלמה של אמנים הגישה דגמים. חבר השופטים, ביניהם אמנים ואנשי רוח ידועים, בדק את כל הדגמים המוגשים, ובישיבה, שהתקיימה איר לכ"ז ניסן תשי"ד, החליט, שהפרס הראשון מגיע לדגם שהוצג על ידי מר משה צברי, והפרס השני — לדגם של הגב' זרה ש"ץ.

● בדגם הראשון נראה למעלה כעין פה פעור של איש מעונה ונתוק. ראש הנר צמוד לחוליית שרשרת, המבטאת שערור. הנר הוא יציקת ברונזה חלולה, והוא יכול להכיל כמות של שמן למאור שתספיק ל-24 שעות, בערך. הפה הפעור הוא מקום הפתיל. הנר עשוי באופן שאפשר לחתו בקיר. גובהו — 14 ס"מ.

● הדגם השני הוא בעל שישה קנים — סמל לששת המיליונים שנספו. אפשר להדליק בו נרות, גורות חשמל קטנות עם מצברים מיוחדים, או פתילי שמן.

דגם זה מתאים בעיקר למסודות, בתי כנסת וכדומה. גובהו כ-60 ס"מ. כל המזמין נר זיכרון ביד ושם יקבל תעודה (על שמו של רוכש הנר) עם מספר סידורי. במשך הזמן תותקן ביד ושם כרטיסיה של רוכשי הנר, עם המספרים המתאימים. מחיר הדגם הראשון 7.50 ל"י. בארץ 51 \$ בחו"ל. מחיר הדגם השני — 40 ל"י ו-30 \$ בחו"ל.

הזמנות נא לשלוח אל יד ושם, מדור ההפצה, ירושלים, ת. ד. 84.

דגם שני

הנר מיוצר בכתייצקה מיוחדים ועובר בדיקה קפדנית של אמנים ומומחים טכניים.

הנר יסופק לפי התור שבו תתקבלנה ההזמנות.

מחיר הנר שווה לכל נפש.

על המעוניינים להדליק את הנר בכ"ז בניסן שנה זו, להזדרז ולשלוח את הזמנותיהם בצירוף התמורה בשיק, המחאת דואר, המחאת בנק הדואר או כולים.

אפשר גם לשלם בחשבון בנק הדואר מס' 1040 ולציין מעבר התלוש "נר זיכרון".

הנר יישלח בדואר באריזה מתאימה לפי כתובת המזמין.

חלקה של תחרות "נהג זהיר" כמערכה למניעת תאונות בדרכים

מאת: נ. תלניר, מזכיר כללי, מועצה לאומית למניעת תאונות

כאשר נשאל ג. אוסטין, נהג משאית לונדוני בעל ותק של 37 שנות נהיגה ללא תאונה: מה הן לדעתך שלוש ה"שינויות השכיחות ביותר בדרכים? השיב —

— אי מתן אותות ברורים ובעוד מועד על כוונותיך,

— הערכה מוטעית של מרחקים ומ"י לירות, בעת עקיפה,

— חוסר אדיבות כלפי יתר המש"תמשים בדרכי.

אותו נהג נכון גם להשיא עצה לחבריו הצעירים, כיצד ברבות הימים להשתחח עם הישגו הראוי לציון. ואלה הם לדבריו שלוש הכללים העיקריים לנהיגה בטוחה:

— לעולם אל תסתכן,

— שמור על חוקי התנועה,

— השמר תמיד מקשישים ומילדים, החוצים את הכביש.

עובדות. מזה שנים מספר נטוש בארץ הוכוח, מה הוא הגורם העיקרי לתאונות בדרכים. כמעט כמספר הנד"ט חלק בוכוח, כן מספר הדעות: מרבים לתלות את הקולר בכבישינו הצרים, המשובשים והעמוסים תנועה עד לעיפה, מטיחים אשמה בהולכי הרגל הבלתי זהירים, מטילים את עיקר ה"אחריות על רוכבי האופנים חסרי ה"משמעת, על רוכבי האופנועים הקט"נועים הפזיזים ונעדרי הסבלנות, על

מאז קרה? הנתונים שנתפרסמו בי"מים אלה על התאונות בדרכים בשנת 1960, מעניקים חזק ניסוף לדעה זו. מסתבר, כי בפעם הראשונה מזה שנים רבות ולמרות הגידול הניכר במספר כלי הרכב, נעצר גל התאונות ובסעיפים שונים אף נרשמה ירידה קלה, במיוחד במספר ההרוגים והפצועים קשה.

אולם מה קרה בעצם בשנה החולפת? האם חל שפור ניכר במצב הדרכים? האם פחתה בהם הצפיפות? או שמא נתמעט במדה רבה, מספר כלי הרכב העתיקים והרעועים, הנעים בדרכינו? ודאי שלא. אם אמנם חלה תמורה כלי

לנהגים שיצליחו בתחרות ויענקו תעו"דות וסמלים וכמו כן יותפחו בהגדרות מקומיות וארציות ויוכלו לזכות בטיסה לחו"ל ובלוי חופשה שם, בסיוור באניה בנמלי הים התיכון ועוד פרסים רבים.

12.4.2

ישנן רשימות קטנות בעולם הזה, ה"נשארות חקוקות בזיכרון זמן רב אחרי שנשכחו כתבות גדולות ומרעישות יותר. כזאת היא, ללא ספק, הרשימה על צעיר בשם שמעון הורן, שהודפסה לפני שבע שנים (העולם הזה 848).

השבוע נזכרתי שוב באותו סיפור. דמיו"תו של שמעון הורן, כתבנו אז, "התבלטה עוד בנעוריו. כבר בצעדיו הראשונים של הצעיר, לידפולין, הורגש שאין מתגשבת דמות — אם כי קשה היה עדיין לנחש שתהיה זאת הדמות המושלמת של דור ההמשך, אותם הצעירים שנועדו מטבע בריאתם להמשיך את מיפעל-הענק של בניו סגירה ודגניה, מיכודי ההגנה, כובשי הבי"צות והשממה".

"כבר בסניף הנוער העובד בתל-אביב בל"טה אישיותו המחנכת, בעלת הכשרון ה"טבעי למנהיגות ולמונהגות. שמעון, אדיר השפם, קנה לעצמו שם כמדריך מחונן. הוא לא השאיר ספק בלב הניכיו מה תעודתם בחיים: להגשים במו גופם את חזון הדור"רות, לגאול בזיעתם וביבלות-ידיהם את שכמות המולדת.

ואומנם, הקבוצה שהתחנכה עלידו הייתה הוכחה חיה לכשר השיכונע שלו. יצאה ב"1942 להתיישבות. הורן קיבל גם הוא את דברי עצמו ברצינות, הצטרף לחבריו ב"קיבוץ, אולם הקול הפנימי שקרא לו ל"יעוד גדול יותר, נשגב יותר, לא השתק. לשוא ניסה בחצי-שנה של עבודה להתגבר עליו, להטביעו בזיעה, כמעט בעל-כורחו החזיר אותו קול זה לרחובות תל-אביב."

חברי מערכת העולם הזה שכתבו את ה"רשימה לא ידעו כי הם מציירים את דמותו הקלאסית של קארייריסט ישראלי, מאז הכי"פגנו כבר להתרגל לדמויות כאלה, בחיי"ומעל דפי העתונים. יתכן שוהי הסיבה מרוע רבים כל-כך זוכרים את מה שנכתב על שמעון הורן, דחקא.

הצעיר, שהיה עורכו הראשון של אשמו"רת, ביטאון הנוער של מפא"י, דומה כמעט כהתעקקארבון לגיבורים אחרים שהספקנו להכירם בינתיים: שמעון פרס, יגאל מוסיו"זון, שבתי טבת, כמוהם, גם הוא לא לחב"במלחמת העצמאות — ובחלוף הקרבות הפ"ליט פראוות גבוכות על ערכים נשגבים, חוץ שאיפה קארייריסטית חסרת-מעצור.

"יעודו האישי של הורן הובילו אל משרד האוצר. שלוש שנות-לימוד בארצות-הברית הכשירו אותו למלא את תפקיד היועץ ה"כלכלי של ממשלת ישראל — התפקיד ה"שבועי בחשיבות במשרד האוצר, אחרי לוי"אשכול — אף כי נמצאו אנשים שחלקו ער"הבנתו הכלכלית של הצעיר בן 32.

מיניו של הורן לתפקידו הנישגב היה עובר בשקט, לולא נודע באותם הימים ל"ציבור כי אחת העצות הראשונות של משרד האוצר, בקשר ליועצו הצעיר, היתה לרכוש עבורו דירה בסך 12 אלף לירות — ששויה"כיום היה מגיע, מן הסתם, ליותר מ-10 אלף ל"י. במדינה של ימי-הצנע, שלא שמעה עדיין על דירות-שרד של לוי אשכול"עצמו ויתר חבריו לממשלה; שלא הספיקה עדיין להתרגל למימרה האשכולית, לא תחסום שור בדישו" — נראה הדבר כשע"רוריה לאומית.

אבל, כדבריי-היסיוס על אותה רשימה ב"העולם הזה: "באוצר שיש לו יועצים כל"כליים כה מעולים, אין בעיות מבוטלות כאלה מטרידות את מנוחתו של איש"שמעון הורן המשיך לעלות בדרכה, הגיע ברבות הימים לתפקיד מנהל רשות החשב"עות של משרד האוצר בניו-יורק. שם עשה את מלאכתו בציעה, אך ביסודיות.

מדוע, בעצם, נזכרתי בסיפורו של הורן, דחקא השבוע? מפני שהשבוע הסתיימה ה"קאריירה המופלאה של שמעון הורן בשרות"מדינת ישראל.

המייבצע האחרון שביצע למען המדינה, היתה מכירת מפעל דשנים וחומרים כימיים למשקיעי-הון בארצות-הברית. שר הפיתוח, מרדכי בנטוב, שבתחום משרדו קיים המיפי"על, הטיח כי זוהי גיולת נכסי-צאן-ברזל של האומה וכי אין לתת מתנה כה יקרה ל"ידיים פרטיות, במחיר מבוטל.

מה יעשה שמעון הורן, אחרי שסיים ב"שקדנות אישית עיסקה זו? הוא התמנה למנהל כללי של אותה חברה אמריקאית, שרכשה את המניות מממשלת"ישראל, בתיווכו הפעיל של שמעון הורן.

א.ע.כפ